

Forfatter: Bjørnson, Bjørnstjerne

Titel: BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Bjørnson, Bjørnstjerne (1863-04-04)

Citation: Bjørnson, Bjørnstjerne: "BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Bjørnson, Bjørnstjerne (1863-04-04)", i *Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)*, FR. Bagges Kgl. Hof-Bogtrykkeri, s. 13. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001652518-000-shoot-L0016525180000004.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Sønderborg den 4de April 1863

Kjere Hegel!

Den tredie Paaskedags Aften kommer jeg til Kjøbenhavn. Den næste Dag vil jeg forsøge at være hos Dem og takke Dem for den megen Godhed, som De har vist mig i min Udlændigheds Tid, hvori jeg ogsaa havde den stærkt fornøden.

Ofte har jeg baade tænkt og lovet at skrive Noget for Deres forskjellige literære Foretagender; men jeg er virkelig bleven fuldstændig udygtig til saadant. Der er ingen Hjælp og Nytte længere i mig; jeg er altfor individuel i min Opfatning af de Ting, der passere gennem alle Rejsebeskrivelser med et fælles-europæisk Stempel; De vilde ingen Glæde have af s. 14 at se mig mishandlet. De Danske have nu engang en absolut Sky for alt individuelt Væsen. I en Bog kan det endda taales, fordi den er min egen baade Begyndelse og Ende; men et stridhaaret Brudstykke af en Mand (saadan som en enkelt Opsats altid bliver) det lees ud i Danmark. Naar jeg nu kommer til Ro, vil der naturligvis falde Digte af, og andre Smaasager (thi jeg ved, at jeg bliver voldsom produktiv) — og da er De naturligvis den Første, som jeg forsyner. Men da jeg nu saa ofte har narret Dem, fordi jeg nemlig slet ikke kjendte mig selv, og den Udvikling som min spredte Begyndelse vilde tage, saa tør jeg ikke sætte en sur Mine op, om De ikke længere vil tro mig.

Paa min Produktivitet i sin Almindelighed maa De imidlertid tro; thi at skrive Kong Sverre og Sigurd Slembe midt under en Udenlandsrejse er dog et stærkt Stykke Arbejde?

Jeg har at tale med Dem om min Stilling for Øjeblikket. En privat Mand tilbød mig aldeles uformodet en smuk Sum som Gave til en Parisertour. Da det kom til Stykke, fik jeg dog blot Halvdelen, hvorfor jeg var meget taknemmelig, men jeg laante af en norsk Ven i Bilbao 100 Spd., hvoraf jeg endnu har Halvdelen tilbage, og for dem agter jeg at komme skikkelig hjem. — Dette Laan kan gjerne staa hen; men var det Dem muligt, saa vilde jeg hellere være skyldig Dem Alt. En Gjæld af 1000 Rd. tror jeg, at jeg tør paatage mig.

Og det af følgende Grunde:

1) Jeg formoder at jeg faar 400 Spd. aarlig af mit Fædreland.

2) Jeg formoder at jeg skal tjene vakkert som Forfatter, især naar nu mine hidtil skrevne Stykker kunne opføres og de, som jeg vil skrive, bestandig blive mere og mere dramatisk byggede. Jeg har et Bind lyriske Digte i Baghaand og mine Sommerfortællinger.

3) Jeg kunde være Theaterdirektør idag, men jeg vil ikke; senere hen maa jeg dog nok dertil.

4) Jeg har en Del Penge i Vente en Gang i Tiden.

5) Jeg er stærk og frisk og med megen Arbejdslyst. — De maa overveje denne Sag, saa De kan give mig aabent og bestemt Svar, naar jeg en Gang taler med Dem. Tro ikke jeg er en umættelig Person, men sig mig Nej, hvis De ikke vil eller kan, og De skal prøve, om De ikke ligefuldt i mig har Deres bestandig hengivne og taknemmelige

Bjørnst. Bjørnson.